

most

Číslo 12/IV

prosinec 2002

Proti dobrovolnému daru

Církev se nedomáhá privilegií, ale práv

Ve sdělovacích prostředcích se stále diskutuje o zákonu o církvích a náboženských společnostech, který Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR nedávno odhlasovala. Církevní představitelé tvrdí, že zákon je protiústavní. Představitelé ministerstva kultury to popírají, četní pracovníci sdělovacích prostředků si s tím nevědí rady. Máme před sebou další závažný případ, který upozorňuje na zlovyk nerespektovat zákony a právo, který je ve společnosti už dlouho zakořeněn.

Jak tuto záležitost srozumitelně vysvětlit? Základní odpověď je v tom, že po 40 letech komunismu je v hlavách lidí vymazaný cit pro právní řád a dosud není vypěstován smysl pro právo a spravedlnost.

Konkrétní odpovědi. Nejprve otázka: Je náš nejvyšší zákon - Ústava ČR - závazný? Snad nikdo by neodpověděl, že ne. I pro politiky, vládu a parlament? Ani tady, myslím, není o tom pochyb - je závazný pro všechny! Dále: v ústavě, jejíž součástí je Listina základních práv a svobod, je napsáno: "Církev a náboženské společnosti spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány, ustanovují své duchovní a zřizují řeholní a jiné církevní instituce nezávisle na státních orgánech" (čl. 16, 2). Tedy ustavovat si své orgány podle "vlastních norem" není žádné privilegium církví, ale jejich ústavní právo! Kdo je chce popírat, proviňuje se proti ústavnímu pořádku, ať je to třeba vláda nebo parlament.

Co jsou ty "vlastní normy", o kterých Ústava ČR mluví? Jsou to především základní dokumenty církví, které vláda akceptovala a na jejichž základě, podle zákona 308/91 Sb., ministerstvo kultury církev zaregistrovalo. U církve katolické to byly Bible, Katechismus katolické církve a Kodex kanonického práva z roku 1983. Registrace pak znamená, že stát uznává církev s jejími normami jako veřejnou právnickou osobu (proto např. církev může konat sňatky, které mají veřejnou platnost).

Co je v církevních normách o zřizování právnických subjektů? Kánon 114 Kodexu kanonického práva v §1 říká: "Právnické osoby zřizuje buď samo (církevní) právní ustanovení, nebo zvláštní povolení rozhodnutím příslušného představeného, a to sborové nebo nesborové právnické osoby zaměřené k cíli, shodnému s posláním církve, který přesahuje cíl jednotlivce." A kánon 116 v §2 říká: "Veřejné právnické osoby dostávají právní subjektivitu buď od samého práva, nebo zvláštním rozhodnutím příslušného představeného..., které jim ji výslovně uděluje."

Musí vládní úřad uznávat právní řád, který svými vyhláškami a rozhodnutími spoluvytváří? Jistě ano! I ministerstvo kultury? Ano.

Dovolují si odcitovat z rozhodnutí Ministerstva kultury ČR o registraci katolické církve ze dne 2. března 1995, č. j. 3066/95: "Právní subjektivita organizačních jednotek církve je dána příslušnými ustanoveními Kodexu kanonického práva z roku 1983 a dalších vnitřních církevních předpisů (...). Tyto normy rovněž určují (...) rozsah jejich způsobilosti k právním úkonům."

A nyní se ptám: Zachovala vláda ústavu, jestliže parlamentu předložila znění zákona, porušující výše citovaná místa ústavy? Samozřejmě, že nezachovala! Nedává tím signál do společnosti, že není nutné zachovávat ani ústavu ani zákony? Ano, dává. Takovéto porušování ústavního i právního řádu společnosti je pro každého občana trestné!

A znovu se ptám: Neporušilo ministerstvo kultury - které inkriminovaný zákon připravilo - svá vlastní rozhodnutí? Samozřejmě, flagrantně porušilo! Co to znamená? Neúcta ministerstva kultury k právnímu i

ústavnímu pořádku. Jestliže jsou takto flagrantně pošlapávána lidská práva, plným právem vrátil tento zákon do Poslanecké sněmovny Senát i prezident republiky. Takovéto porušování lidských práv samotným státem musí registrovat i Evropská unie při projednávání kapitoly o lidských právech v naší republice.

Církev se tedy nedomáhá nějakých privilegií, ale pouze práv, která jim náš právní řád poskytuje, a tak hájí závaznost demokratických principů pro všechny. Doufáme, že celou záležitost spravedlivě posoudí Ústavní soud ČR.

kardinál MILOSLAV VLK

Blahopřání

Dne 1. února 2002 oslavil své 47. narozeniny náš pan farář Otec František Vrube a 13. února oslaví své 86. narozeniny Otec Antonín Cienciala. U této příležitosti jim oběma jménem celé farnosti přejeme Boží požehnání, ochranu a přímluvu Panny Marie a pevné zdraví.

Redakce MOSTu

Formacja młodzieży parafialnej

Poproszono mnie, abym napisał kilka słów o naszej młodzieży. Wychodząc naprzeciw tej prośbie spróbuję „sklecić” pewien ogólny obraz naszej trzynieckiej wspólnoty młodzieżowej. (Kto chciałby dowiedzieć się jakichś konkretów powinien sam, osobiście porozmawiać z młodymi lub, po prostu, nawiedzić naszą wspólnotę... Myślę, że warto.)

Na początku października miałem czytelnikom przedstawić jakiś program, według którego razem z Ks. Radosławem prowadzilibyśmy naszą młodzież. O ile pamiętam, napisałem wtedy, że głównym opiekunem grupy religijnej jest sam Duch Święty. Program zaś miał stworzyć On sam.

Śledząc wydarzenia, sytuacje, potrzeby młodzieży i działanie Łaski Boga, muszę jednoznacznie stwierdzić, że w naszej trzynieckiej wspólnocie to sam Bóg jest Kreatorem wewnątrz młodych ludzi i to On sam stworzył pewien program, który myślę, odpowiada potrzebom duchowym młodzieży.

Faktem jest, że bez otwarcia serca na podawane treści i bez postawy typu „wiem czego chcę”, nawet Najczystsza Miłość nie jest zdolna przemienić ludzkiego serca. Dlatego też spotkania zostały ukształtowane tak, aby zawierały one elementy modlitewno-katechetyczno-ewangelizacyjne jak i elementy formacyjne.

Jak wiemy, człowiek, który zakochuje się w Bogu, zaczyna się więcej modlić, lubi śpiewać Bogu pieśni, postanawia już więcej nie grzeszyć, dokonuje pewnych postanowień, które (w jego przekonaniu J) zmieniają jego życie lub przynajmniej jakoś je rozwesela. Doświadczenie KOŚCIOŁA ukazuje jednak, że to wszystko o czym wyżej była mowa na dłuższą metę nie wystarcza. (i w swej istocie w niczym nie różni się od religii niechrześcijańskich, których wyznawcy także starają się żyć porządnie, przestrzegając przykazań i modlić się)

Człowiek ciągle chce więcej i dlatego w drodze do Boga przychodzi moment, że Bóg przestaje już tak fascynować, że aktualna forma modlitwy jest bardzo męcząca, że to co dotychczas cieszyło, dzisiaj już nie wystarcza. I jest to czymś normalnym!! Człowiek wtedy na nowo zaczyna szukać nowych form modlitwy, które nie opierają się już na emocjach. I nagle odkrywa, że jest na początku drogi do świętości, że jego dotychczasowa religijność była bardzo powierzchowna, że potrzebuje stawać przed Bogiem w prawdzie. W prawdzie o sobie i o kochającym Bogu.

Z tego też względu od nowego roku kalendarzowego powstał pewien schemat spotkań, który w dużej mierze ułatwia przekazywanie treści ewangelizacyjnych i formacyjnych.

Głównym frontem, za który odpowiedzialny jest Ks. Radosław, są sobotnie spotkania. Spotkania te rozpoczynają się o godz. 18.15 w kościele, adoracją Jezusa w Najświętszym Sakramencie. O godz. 19.00 przechodzimy do salki, na probostwo i tak jest prowadzona katecheza, która kończy się modlitwą różańcową. Spotkanie kończy się ok. godz. 21.00. Istotą sobotnich katechez jest ewangelizacja, ukierunkowana na zwrócenie serca na Jedyną Miłość jaką jest Bóg, na kształtowanie prawidłowego obrazu Boga.

Zdajemy sobie jednak sprawę, że niektórym osobom, takie spotkania mogą nie wystarczać, że potrzebują głębszego SPOTKANIA z Bogiem. Dlatego też pomału, kulawym krokiem, „jak żółw ocieźzale”, rozwija się drugi, mniej widoczny front. Za ten front odpowiedzialny jestem ja. Jego celem jest *formacja*, czyli bezpośrednio kształtowanie serca, a głównie cnoty, która jest fundamentem innych cnót – POKORY. Spotkania drugiego frontu zaczynają się w piątki o godz. 18.15 różańcem i cichą adoracją. O godz. 19.00 zaczyna się spotkanie oparte na materiałach formacyjnych, ostatnio najbardziej rozwijającego się na świecie, Ruchu Rodzin Nazaretańskich. Treści te dotyczą każdego indywidualnie i nikt, kogo stać na odrobinę refleksji, nie może obok nich przejść obojętnie. Treści te, przede wszystkich, obnażają człowieka przed Bogiem, a jednocześnie otwierają go na Boże Miłosierdzie, stwarzając dyspozycję do skruchy i żalu za grzechy z miłości. (Czyli nie dlatego, że coś mi się nie udało, ale dlatego, że zraniłem Największą Miłość)

To tyle z ogólnych spraw.

Kto jest ciekawy szczegółów, serdecznie zapraszam na spotkania:

Piątek, godz. 18.15 w kościele (nie tylko dla młodych).

Odpowiedzialny dk. Marcin Sławicki (tel. 0-608-047-800)

Sobota, godz. 18.15 w kościele.

Odpowiedzialny Ks. Radosław Drobisz (tel. 0-605- 539-056)

Dk. Marcin Sławicki

Tužil, že se loučí?

V těchto dnech si připomínáme neděli, kdy se před osmi poprvé objevil náš farní časopis MOST. Děkujeme Pánu Bohu za všechny, kterým vděčíme za to, že každou první neděli v měsíci si můžeme u vchodu, či boční kapli tento náš časopis vzít. Jistě je tu redakce, která se stará, aby každé číslo bylo co nejpestřejší a aby tam pokud možno každý pro sebe něco našel. Hodně dlouho, řadu let jsme si zvykli, že jsme se na stránkách MOSTu mohli začít i do veršů, pod kterými se vždy nacházelo jméno jejich autora: František Babiuch. Sám se přiznám, že jsem nejednou otevíral MOST s otázkou? ... a je tu něco od pana Babiucha?

Nejinak tomu bylo i v neděli 13. ledna 2002 v den svátku Křtu Páně. Tehdy MOST vyšel s týdenním zpožděním, ovšem plánovaným díky vánočním svátkům a vším s nimi spojeným. A zase jsme se mohli začít do novoročních veršů pana Babiucha. Kolik v nich bylo radosti, vděčnosti za to, že jsme se dožili nového roku, kolik přání... Kdo z nás by pomyslel, že ve chvíli, kdy budeme tyto verše číst, bude jejich autor Pánem života převeden z času do věčnosti! Právě v neděli 13. ledna ráno doslova a do písmene tiše usnul v nemocnici na Sosně. Dožil se požehnaných 85 let života. Když jsem s rodinou sepsal pohřební záležitosti, otevřel jsem si ještě jednou poslední lednový MOST a znovu četl jeho novoroční verše. Napadla mě otázka: Tužil, když psal, že se vlastně loučí? To asi těžko, i když věřící člověk by neměl zapomínat, že v podstatě každé slovo, nebo čin, může být jeho poslední. Vzpomínám na několik setkání s nemocným, když jsem mu přinášel svatě přijímání. Se slzami v očích vítal v Nejsvětější Svátosti svého Pána. Byl šťasten a jednou tak trošku prozradil: „Já se budím tak kolem jedné v noci a to mám vždycky mnoho myšlenek a tak беру tužku a píšu. V noci to je nejlepší a někdy píšu až do rána.“ Nejsm básník, ale vím, že verše nelze vyrábět. Tady je především třeba naslouchat inspiraci, která není z těla a krve, ani ze země, po které chodíme... Však pan Babiuch za to Bohu vždycky děkoval. Obsah jeho veršů byl různý, ale vždy bohatý. Na dnes již zesnulém je taky jasně vidět, že víra nikomu nebrání plnit své povinnosti a udělat spoustu dobra i navíc. Pan Babiuch byl člověkem pracujícím, neměl jistě na různých ustláno a nedá se říci, že by něco neudělal proto, že by mu v tom překážel jeho vztah k Pánu Bohu, naopak: dokázal mnohem více.

Chtěl bych Vám, pane Františku, z celého srdce poděkovat za vše, čím jste nás na stránkách MOSTu obdarovával. Chtěl bych Vám poděkovat vůbec za všechny verše, za dobro a radost, kterou jste touto cestou rozdával i za pomoc potřebným, o které dobře vím. Ať Vás po celou věčnost těší a hřeje láskyplný úsměv Boží Tváře, vždyť vše časné a nejednou i bolestné již navždy pominulo. Odpočiňte v pokoji a láska Boží buď Vaší odměnou.

P.František

Poselství papeže Jana Pavla II. k postní době 2002

"Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte" (Mt 10,8)

Nejdražší bratři a sestry!

1. Chystáme se projít postní pouť, která nás přivede ke svátečním oslavám ústředního tajemství víry – tajemství utrpení, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Připravujeme se k prožití příhodného času, ve kterém církev zve všechny věřící, aby rozjímali o díle spásy, které náš Pán završil na kříži. Spásonosný plán nebeského Otce se dovršil tím, že se jednorozený Syn svobodně a bezvýhradně daroval lidem. "Nikdo mi ho (život) nemůže vzít, ale já ho dávám sám od sebe" (Jan 10,18), říká Ježíš, čímž jasně potvrzuje, že naprosto dobrovolně vydává svůj život za spásu světa. Aby potvrdil, že se skutečně jedná o veliký dar lásky, náš Vykupitel dodává: "Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život" (Jan 15,13).

Postní doba, mimořádná příležitost k obrácení, nám pomáhá kontemplovat toto nádherné tajemství lásky. Je návratem ke kořenům víry. Rozjímáme-li o vykoupení, o nevýslovném daru Boží milosti, nemůžeme si neuvědomit, že to vše jsme obdrželi výlučně z láskyplné Boží iniciativy. Jelikož chci rozjímat právě o tomto aspektu tajemství spásy, zvolil jsem jako téma postního poselství na tento rok slova našeho Pána: "Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte" (Mt 10,8).

2. Bůh nám zcela dobrovolně dal svého Syna. Kdo z lidí si kdy mohl zasloužit podobnou výsadu? Svatý Pavel říká: "Vždyť všichni jsou hříšníci a nedostává se jim Boží spásy. Z jeho milosti však docházejí ospravedlnění zdarma" (Řím 3,23-24). Bůh nás miloval nekonečně milosrdnou láskou a nezastavil se ani před tím, že hřích vážně narušil život člověka. Dobrotivě se sklonil k naší nemohoucnosti a učinil z ní příležitost, aby nově a hojněji vylil svou lásku. Církev bez přestání hlásá toto tajemství nekonečné Boží dobroty a opěvuje svobodné Boží rozhodnutí a přání člověka neodsoudit, nýbrž jej znovu přivést ke společenství s Bohem.

"Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte." Kéž se tato slova evangelia rozezní v srdci každého křesťanského společenství při kajícím putování vstříc Velikonocům. Postní doba, která nás obrací k duchovnímu rozměru tajemství smrti a vzkříšení našeho Pána, ať všechny křesťany přivede k hlubokému úžasu nad velikostí daru, kterého se nám dostalo. Ano! Zadarmo jsme dostali. Není snad náš život úplně proniknut Božím dobrodiním? Božím darem je vznik života i jeho podivuhodný rozvoj. Právě proto, že se jedná o dar, nemůžeme lidskou existenci chápat jako majetek nebo soukromé vlastnictví, byť by nás schopnosti, kterými dnes lidstvo disponuje pro zkvalitňování života, mohly vést k přesvědčení, že se člověk stal "pánem" nad životem. Objevy v oboru lékařství a biotechnologií občas skutečně vedou člověka k tomu, že se považuje za stvořitele sebe sama a podléhá pokušení manipulovat "stromem života" (Gn 3,24).

Také zde je třeba zdůraznit, že ne všechno, co je technicky dosažitelné, je také dovolené z morálního hlediska. Snaha vědy zajistit člověku takovou kvalitu života, která by lépe odpovídala lidské důstojnosti, je sice hodná našeho obdivu, ale nesmíme nikdy zapomenout, že lidský život je dar a tuto svou hodnotu si uchovává i tehdy, je-li poznamenán utrpením a omezeností. Tento dar je nutné stále přijímat a milovat. Zdarma jsme svůj život přijali, zdarma jej máme nabídnout ve službě druhým.

3. Postní doba nám opět představuje Krista, který se za nás obětoval na Kalvárii, a jedinečným způsobem nám dává poznat, že Kristus vykoupil život celého lidstva. Skrze Ducha Svatého obnovuje Kristus náš život a dává nám účast na svém božském životě, uvádí nás do niterného vztahu s Bohem a dává nám zakoušet jeho lásku. O tomto vznešeném daru má každý křesťan vydávat svědectví. Svatý Jan píše ve svém evangelii: "Věčný život pak je to, že poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista" (Jan 17,3). Tento život jsme obdrželi při křtu a máme jej neustále rozvíjet a věrně na něj odpovídat osobně i jako společenství modlitbou, slavením svátostí a svědectvím života podle evangelia.

Jestliže jsme svůj život zadarmo přijali, máme jej také zadarmo darovat svým bratřím. Ježíš to vyžaduje od svých učedníků, když je jako své svědky posílá do světa. "Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte." Prvním darem, který máme věnovat svým bližním, je životní svatost, která dosvědčuje velkorysost Boží lásky. Postní putování ať je pro všechny věřící jedním velikým pozváním k prohloubení tohoto našeho zvláštního povolání. Všichni, kdo jsme uvěřili musíme otevřít svůj život velkorysosti a bezvýhradně se věnovat Bohu i bližnímu.

4. "Máš něco, co bys nedostal?" (1Kor 4,7), ptá se svatý Pavel. Z tohoto vědomí pak vychází požadavek milovat bližní a věnovat se jim. Úkol pomáhat potřebným je tím naléhavější, čím větší nouzi tito lidé zakoušejí. Nedopouští Bůh snad, aby lidé trpěli nedostatkem, protože chce, abychom jim vycházeli vstříc, a osvobodovali se tak od svého sobectví a učili se žít opravdovou evangelijní láskou? Ježíšův příkaz je jasný: " Jestliže milujete

ty, kdo milují vás, jakou budete mít odměnu? Copak to nedělají i celníci?"(Mt 5,46). Svět hodnotí vztahy k druhým lidem na základě úroků a zisků, čímž se stále více upevňuje v egocentrické vizi existence, ve které příliš často chybí místo pro chudé a slabé. Každý, i ten nejneschopnější člověk musí však být přijímán a milován proto, že je to člověk, bez ohledu na přednosti a vady. Naopak : v čím větších obtížích se nachází, tím více konkrétní lásky mu máme prokázat. Právě tuto lásku dosvědčuje církev prostřednictvím nesčetných institucí, které se starají o nemocné, utlačované, chudé a vykořisťované lidi. Křesťané se tak stávají apoštoly naděje a budují civilizaci lásky.

Velmi příznačné je to, že Ježíš pronesl slova: "Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte" právě v okamžiku, kdy posílal své apoštoly, aby šířili evangelium spásy – první a nejvýznamnější dar, který dal lidstvu. Chce, aby se jeho království, které se přiblížilo na dosah (srov..Mt 10,5), šířilo skrze skutky nezištné lásky jeho učedníků. Tak to dělali apoštolové na úsvitu křesťanství a každý, kdo se s nimi setkal, mohl poznat, že přináší poselství, které je svým významem převyšuje. Stejně jako tehdy se i v současnosti stává dobro, které konají věřící, znamením a často přímo pobídkou k víře. Jestliže křesťan – podobně jako milosrdný Samaritán – vychází vstříc potřebám svého bližního, jeho pomoc se nikdy neomezuje pouze na hmotnou rovinu, ale vždy je to zároveň zvěst o Božím království, která lidem přináší pravý smysl života, naděje a lásky.

5. Nejdražší bratři a sestry! Ať je naší přípravou na postní dobu právě účinná velkodušnost vůči nejchudším bratřím! Jestliže jim otevřeme svá srdce, budeme si stále více uvědomovat, že naše darování se druhým je jen odpovědí na celou řadu darů, kterými nás neustále obohacuje náš Pán. Zadarmo jsme přijali, zadarmo dávejme! Jaké období by mohlo být vhodnější pro toto svědectví štědré lásky, kterou dnešní svět tak potřebuje, než tato postní doba? V samotné lásce, kterou k nám Bůh chová, je obsažena výzva, abychom se velkodušně darovali druhým. Děkuji všem laikům, řeholníkům i kněžím, kteří ve všech částech světa vydávají svědectví lásky. Kéž je tomu tak i v životě každého křesťana, ať už se nachází v jakékoliv situaci. Tímto postním putováním kéž nás provází Maria, Panna a Matka krásného milování a Matka naděje. Všechny vás ujišťuji svou vroucí modlitbou a všem – především těm, kdo každodenně pracují na nejrůznějších frontách křesťanské lásky – uděluji své zvláštní apoštolské požehnání.

Vatikán 4. října 2001, svátek sv. Františka z Assisi.

Spotkanie z Josefem Suchánkem

Wszystkim, którzy byli obecni 19.1. 2002 w salce parafialnej w Trzyńcu na spotkaniu sympatyków Radia Maryja, na długo pozostaną w pamięci usłyszane słowa i atmosfera spotkania. Spowodowała to wypowiedź oraz osobowość gościa spotkania pana Josefa Suchánka, dyrektora Charitasu jabłonkowskiego. Mówił nie tylko o trudnych dniach poprzedzających otwarcie ośrodka pobytu dziennego dla osób niepełnosprawnych, o każdodziennych zajęciach z podopiecznymi, ale opowiadał także bardzo pięknie o swoich rodzicach, bardzo licznym rodzeństwie a przede wszystkim o swojej matce. Podkreślił jakim była dla niego świątym wzorem w pokonywaniu licznych trudności i w przekazywaniu głębokiej wiary.

Wszyscy byliśmy bardzo wzruszeni widząc tyle poświęcenia i samozaparacia. Dyrektor wraz z swoim kolektywem bezpłatnie zwozą podopiecznych z okolicznych miejscowości, organizują zajęcia, opiekują się niepełnosprawnymi mając jeszcze w dodatku swoją pracę i dom rodzinny. Bez modlitwy na początek dnia, bez zawierzenia całej działalności Panu Bogu, było by to niemożliwe do zrealizowania. Poprosiliśmy dyr. Josefa Suchánka o krótkie przedstawienie najważniejszych akcji oraz historii powstania ośrodka i Charitasu w Jabłonkowie, żeby czytelnicy MOSTu mogli zapoznać się z tą tak potrzebną i tyle dobrego wykonującą placówką.

Charita v Jablunkově byla zřízena biskupem ostravsko-opavským Mons. Františkem Václavem Lobkowiczem k 1. lednu 2001 je humanitární organizací římskokatolické církve s hlavním posláním pomáhat všem potřebným. První akcí byla "Tříkrálová sbírka 2001", do které se zapojilo 50 skupinek. Díky velkému zájmu a podpoře zdejších lidí bylo vybráno 329 tisíc Kč. Další akcí byl tzv. "Velikonoční koláč". S pomocí dobrovolných spolupracovníků jsme upekli velké množství velikonočního pečiva a prodali v neděli před Velikonocemi. Celkový příjem 64 tisíc korun jsme osobně předali otci Kremnockému, slovenskému faráři působícímu na Zakarpatské Ukrajině v obci Uščorná. Od 1. října se podařilo otevřít denní stacionář pro zdravotně postiženou mládež - Rehabilitační dílny sv. Josefa v prostorách mateřské školky na Bezručové ulici v

Jablunkově. Chod stacionáře zajišťují čtyři animátoři a jeden "civilkář". Den začínáme společnou modlitbou, pak snídaně, pracovní terapie, oběd, společné hry, malování, zpívání apod. Stacionář slouží zatím 13 mladým lidem, kteří mohou pobývat ve velmi přátelském a chápajícím prostředí. Naším cílem je nabídnout plně invalidním klientům možnost tvořit a být užitečným, rozvíjet své rukodělné schopnosti, získat náplň a řád pro svůj přebytek volného času. Proto naši činnost realizujeme v rehabilitačních dílnách - dřevařské, textilní, keramické a cvičné kuchyňce. K náplni patří také kulturní a vzdělávací aktivity. Ve dnech 13. a 14. prosince se konala adventní prodejní výstava výrobků členů stacionáře. Výtěžek posloužil k zajištění školního a výživy afrického chlapce Joela, žijícího v Ugandě, kterého jsme na dálku adoptovali. Takto se mohli naši zdravotně postižení podílet na pomoci ještě potřebnějším.

Zároveň s otevřením stacionáře začala poskytovat služby Občanská poradna Charity Jablunkov. Ve středu od 15 do 17 hodin - oblast krizové situace, ve čtvrtek od 16 do 18 hodin - oblast sociálně-právní (tel. číslo Charity Jablunkov - 359539). Všichni pracovníci naší charity, včetně ředitele a odborných pracovníků pracují jako dobrovolníci - zdarma, bez nároku na finanční odměnu.

Ve dnech 3. až 8. ledna opět vyšlo do ulic přes 50 skupinek koledníků v akci "tříkrálová sbírka 2002". Podařilo se vybrat 380 tisíc Kč. Část takto získaných prostředků bude vrácena zpět do místní charity, aby mohl dál pokračovat provoz stacionáře a poradny. Díky kontaktu s P. Kremnickým a velké nouzi na Zakarpatské Ukrajině, chceme zahájit adopci na dálku těch nejpotřebnějších dětí a podílet se na založení dětského domova v obci Uščorná. Mimo jiné bychom také rádi pořídili keramickou pec na vypalování keramických výrobků. Nejsme schopni pomoci všem fyzicky, ale můžeme dát dobrý příklad a všem můžeme pomoci obětí svého života, bez rozdílu čím jsme a jaké máme povolání, tím, že svůj život plně vydáme Bohu. Nám záleží na každém člověku, který je nešťastný a šťastným nás může udělat jedině Bůh, jenom hluboká víra v Boha, láska k němu a bližnímu. Tento dar víry a lásky nám Bůh dá, když ho o to budeme prosit. A sami můžeme vyprosit tento dar i jiným lidem. Proto prosím o oběť vašeho života Pánu Bohu za druhé lidi.

Obecni uczestnicy przejęci potrzebą pomocy wybrali dar serca - 1100 Kč, ofiarując pieniądze na potrzeby ośrodka. Dyrektor Josef Suchánek zakończył spotkanie urywkiem z Listu Apostolskiego Papieża Jana Pawła II - Novo Millenio Ineunte: "...láska projevovaná skutky zajišťuje nezdolnou sílu lásce projevované slovy.", oraz urywkiem z Listu św. Jana 3,16-19: „Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje." My także winniśmy oddać życie za braci. Jesliby ktoś posiadał majątność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga?

Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą!

Dana Jaš i Irena Szymonik

Charitní okénko: Tříkrálová sbírka 2002

V letošním roce opět probíhala v období od 3. ledna do 8. ledna v celé České republice Tříkrálová sbírka. Tato akce navazuje na starou lidovou tradici tříkrálových koledníků a zároveň umožňuje všem občanům naší republiky podílet se na charitní práci, jejímž smyslem je pomoc lidem starým, nemocným, lidem v nouzi apod.

V letošním roce se Charitě Třinec podařilo vytvořit méně skupinek koledníků než tomu bylo loni – pouze 14. Do koledování se v Třinci zapojilo 7 skupinek, jedním z vedoucích byl i náš kaplan P. Radek Drobisz. Ve Vendryni koledovaly 2 skupinky, v Bystřici 3 skupinky a v Nýdku 2 skupinky. Každá skupinka měla opět svého vedoucího a pak koledníky, kteří za lidmi přicházeli s různými scénáři koledování, obdarovávali tříkrálovým cukříkem – symbolem bílého zlata a jinými drobnými dárečky. Musím říct, že jsme byli příjemně překvapeni, jak dobře nás lidé přijímali. Takovou malou překážkou v letošním koledování byla velká zima, mráz až 20 stupňů a také na vesnicích volně pobíhající psi. Někteří lidé nám děkovali a přáli si, abychom je navštívili i v dalším roce.

A jak dopadla sbírka finančně:

Přestože jsme měli vytvořených 14 skupinek (o 4 méně než loni), finančně jsme dopadli lépe a vybrali jsme o 3 tisíce korun více než v roce 2001, celkem jsme tedy letos vybrali 96.921,-Kč.

Po rozpečetění částky pracovníky příslušných úřadů byla částka zaslána do Prahy, do ústředí České katolické charity. V letošním roce máme přislíbeno, že se nám vrátí 70% vykoledovaná částky, která bude použita na konkrétní charitní projekty. U nás to bude:

1. Příspěvky sociálně potřebným dětem na charitní táborový pobyt.
2. Rozvoj a chod naší dobrovolné charity.
3. Příspěvek Vendryňskému oázovému středisku na rekonstrukci koupelen.
4. Adopce na dálku na Ukrajině – týká se studia bohoslovců.

Adopce na dálku pro bohoslovce je nový projekt diecézní charity ostravsko-opavské. Jistě jste mnozí z Vás slyšeli o adopci na dálku pro dítě ze zemí jako Indie, Uganda, Ukrajina. Jsou to projekty centrálně řízené Českou katolickou charitou, kdy si můžete na rok adoptovat dítě, kterému zaplatíte od 5 do 7 tisíc Kč na rok na školné, učebnice apod. Toto dítě pak má možnost získat vzdělání a uplatnit se tak v práci, v řemesle a pak zase může ono pomoci svým rodinám a jiným blízkým osobám při zajištění obživy. Tyto projekty probíhají již několik let a mají velmi dobré výsledky.

Diecézní charita ostravsko-opavská má osobní kontakty na Ukrajině, zasílá tam humanitární pomoc, ví, jaká je tam chudoba, co je tam nejvíce potřeba. Ve spolupráci s Otcem Krenickým, který naši diecézi navštívil, bude probíhat nový projekt a to „Adopce na dálku bohoslovce“ – konkrétně příspěvek 10 tisíc Kč na jeho roční studium, neboť se zjistilo, že nejúčinnější je, aby na Ukrajině bylo dostatek lidí, kteří budou těm potřebným pomáhat, učit děti ve školách, pomáhat v nemocnicích apod. Právě těmi mají být budoucí kněží, jenže studium je drahé, proto chtějí charity tuto adopci kněží podporovat.

Závěrem se vrátím ještě k Tříkrálové sbírce, chtěla bych poděkovat všem vedoucím skupinek, kterými byli manželé Kyvalští, J. a M. Golasowští, paní Dudová, Š. Turoňová, sourozenci Greinerovi, Czaplovi, Martynkovi, B. Teofil, W. Branný, E. Wawreczková a také malým a větším koledníků, kteří je doprovázeli. Všem těmto i těm nejmenovaným děkuji za to, že se opět nestyděli vyjít do ulic a snažili se naplňovat poslání evangelizační i charitní a i v nepříznivém počasí věnovali svůj čas lásce potřebným.

Je jistě k velkému zamyšlení nás všech, že jsou to stále stejní lidé, kteří se takovéto pomoci zúčastňují a že je jich velmi málo. Proto si jich velice vážím. Pro zajímavost některé charity měly vytvořeny i přes 200 skupinek koledníků. Děkuji také kněžím za podporu a pomoc při organizování T.S. a také všem Vám, kteří jste přispěli do charitních pokladniček.

Pán Bůh zaplať!

J. Horniaková

TVOU SMRT ZVĚSTUJEME, TVÉ VZKŘÍŠENÍ VYZNÁVÁME, NA TVŮJ PŘÍCHOD ČEKÁME, PANE JEŽÍŠI KRISTE!

V dávné době žil zbožný kněz Arsemius. Byl člověkem vzorného života, proto mu Bůh často ukázal mnohé věci, jež lidé běžně nemohou vidět. Jednou toho kněze znepokojily tři sny. V prvním viděl člověka, který sbíral klesti. I když měl již plnou náruč, stále přikládal nové a nové větve, takže otep byla tak velká, že ji naprosto nemohl zvednout a unést. V druhém viděl člověka, který se snažil přelít vodu z rybníka do děravého sudu. Samozřejmě, že výsledek byl nulový. V posledním snu viděl těžce obrněného rytíře, jež s rozběhem útočil proti kamenné městské bráně – zbytečně, neboť se od ní stále znovu a znovu odrážel jako gumový balónek. Kněz Arsemius si nedokázal sny vysvětlit a proto požádal Boha o jejich objasnění. Dostalo se mu následujícího komentáře:

„První člověk je ten, který stále rozmnožuje svoje hříchy. Druhý chce udělat dobrý skutek, používá k tomu však nesprávné prostředky. Ten třetí chce násilím a pýchou ovládnout svůj život. Jeho úsilí je neplodné, protože bránu života otevírá jedinež klíč pokory a lásky.“ Možná se, drazí bratři a sestry, v některém z Arsemiových snů poznáme. Kolikrát i my hromadíme hříchy, až hrozí, že nás zahltí. Kolikrát i my máme ty nejlepší úmysly, avšak špatně volenými prostředky je naprosto zhatíme. Kolikrát i nám chybí onen klíč pokory a lásky jež otevírá bránu života... A proto musíme být velice vděční za dobu postní, jež klepe na dveře. V ní vidíme velice krásný příklad Pána Ježíše, který s pokorou a láskou vzal na svá ramena kříž, aby každému člověku otevřel bránu života.

On nás vyzývá, abychom své hříchy nehromadili, ale naopak – abychom se jich zbavovali. On dává účinné prostředky k návratu k Boží lásce. Přinutíme svůj rozum a vůli, ať vezmeme tyto Boží výzvy vážně. Pak budeme moci slova, jež jsou v nadpisu a jež říkáme při každé mši svaté, vyslovovat s opravdovou vírou, nadějí, láskou a radostí svého srdce.

P. Radek

Až do rána bílého na charitním bálu 2002

Až do rána bílého se bavili někteří nejvytrvalejší hosté 6. ročníku Reprezentačního plesu Charity Třinec, který se konal poslední lednovou sobotu od 19 hodin v Domu PZKO v Dolní Lištné. Na této již tradičním a velmi oblíbeném plese se sešla značná část našich farníků a dalších hostů a opět jsme nelitovali. Úvod byl tentokrát ve znamení vystoupení tanečního souboru Oldřichovice, který nám předvedl tři taneční pásma včetně originálního oblečení a krojů: arabské tance (u Im Nin Alu Ofry Hazy), tichomořské motivy a nakonec v perfektním provedení (intro ze Sedmi statečných) taneček ze salónu na Divokém západě. No a poté se rozjel náš tradiční a jako vždy výborný hudebník Czesław Pomykacz, který hrál, hrál a hrál, až do čtvrté hodiny ranní. Poslední dvě hodiny – do šesté – patřily jeho harmonice...myslím si, že kdo si chtěl dobře zatančit, tak si užil a možná ho ještě dnes bolí nohy... Naše uznání si zaslouží i velmi chutná večeře a příjemné ceny pití. Kdo by měl hlad k ránu, mohl si dát zelňačku. Kromě hudební produkce v sále nahoře dole duněla diskotéka, které využili zejména mladší plesoví hosté, kterých se sešlo hodně. Celkovou účast odhaduji na cca 130 lidí a v podstatě bylo vyprodáno. O půlnoci se losovala tombola, hlavní cenou byla letos mikrovlnná trouba. Myslím si, že tento ples je jedinečnou možností společné zábavy těch našich farníků, kteří si rádi zatančí. A proto si naše poděkování zaslouží hlavní organizátorka plesu, paní Jiřina Horniaková, ředitelka Charity Třinec. Jsme rádi, že obětuje svůj čas a energii a my se pak můžeme pobavit. Poděkování si zaslouží i štáb jejich obětavých a velmi milých spolupracovníků, ať v bufetu, v kuchyni nebo v přípravě plesu. Bez nich bychom se necítili tak dobře a uvolněně, jak se cítíme na charitním bálu. A tak nakonec už jen jedno: děkujeme (organizátorům i svým známým za společnost) a těšíme se poslední lednovou sobotu 2003 v Dolní Lištné na shledanou!

Marian Kozok

Ojciec Chuchro: Na Ukrainie nie jest łatwo

W grudniu roku minionego z wizytą w Trzyńcu gościł Ojciec Eugeniusz CHUCHRO, polski misjonarz na Ukrainie. Przy tej okazji przeprowadziłem z nim krótki wywiadzik.

O. EUGENIUSZ CHUCHRO, OCD - misjonarz

Urodzony w Polsce w mieście - Rzeszów.

W latach 1999-2000 pracował w Górnej Łomnej jako kapłan a zarazem asystent 3 Zakonu Karmelitańskiego (świeckiego), do którego należą także niektórzy parafianie Trzyńca.

W lipcu r. 2000 – Ojciec wyjechał jako misjonarz na Ukrainę do miasta Berdyczowa koło Żytomierza.

Daniel Jaś: Czy mógł by Ojciec przybliżyć nam sytuację, jaka jest na Ukrainie?

Ojciec Chuchro: Sytuacja na Ukrainie jest wyjątkowa, panuje tam bieda, a system komunistyczny wyrwał ludziom Boga z serca. Misjonarze głoszą tam Słowo Boże, udzielają sakramentów św., to jest ich zwyczajna praca na codzień, ale bardzo często odnawiają zruinowane kościoły, klasztory a także budują nowe. Mnóstwo ludzi żyje tam na skraju nędzy, bezrobocie bardzo duże, a ci co pracują często nie otrzymują zapłaty. Rodziny nie mają środków do życia, są zadłużeni, dlatego kościół w różny sposób pomaga im: np. kupuje i przywozi żywność, pomoc charytatywną - odzież, buty, leki, potrzeby do szkoły, itd. i rozdziela potrzebującym.

Daniel Jaś: Jak już Ojciec powiedział praca nie jest tam łatwa. A co parafia?

Ojciec Chuchro: Miasto liczy około 80 000 – 90 000 tysięcy mieszkańców. Z tego 2 parafie są katolickie. Jest tutaj bardzo dużo prawosławnych, protestantów a także Żydów. Mamy tutaj sanktuarium Matki Bożej, które jest bardzo znane na Ukrainie, a które właśnie znajduje się w Berdyczowie i ja tam pracuję jako wikariusz. Mam jeszcze jedną parafię na wsi. W niedzielę są tutaj służone 4 msze św., na których uczęszcza około 1000 parafian.

Sanktuarium, o którym mówiłem było zniszczone przez komunistów i Niemców. W r.1991 kościół odzyskali Karmelici Bosi i od tej pory go remontują. Niestety klasztor, który stał przy tym kościele nie został odzyskany.

Daniel Jaś: Ilu księży tam pracuje?

Ojciec Chuchro: Pracuje nas tam czterech. Za pomocą uzyskanych środków finansowych od ofiarodawców z zagranicy udało się odbudować nowy klasztor.

Daniel Jaś: Chciałbym jeszcze zapytać jak to było z wiarą katolicką ?

Ojciec Chuchro: Żytomierz i okolice zamieszkuje około 40% – 50% Polaków. Wiara katolicka była bardzo prześladowana od czasów rozbiorów aż do pierestrojki – doszczętnie zniszczona, na wiele miast pracował 1 ksiądz, który je objeżdżał i szedł z posługą duszpasterską. Parafianie Trzyńca i okolicy na podstawie inicjatywy 3 Zakonu, który ma łączność z O. Eugeniuszem zorganizowali pomoc charytatywną dla Ukrainy.

Tą drogą chcę podziękować wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób się przyczynili do pomocy charytatywnej dla Ukrainy.

Przygotował Daniel Jaś.

Święto Ofiarowania Pańskiego czy Matki Bożej Gromnicznej?

Fragment z Ewangelii według św. Łukasza, jest tekstem źródłowym dla święta Ofiarowania Pańskiego. W tym fragmencie również wyjdzie nam, dlaczego to święto nazywa się świętem Matki Bożej Gromnicznej: “Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je [Dziecię Jezus] do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego”. (Łk 2,22-24) Ten krótki tekst mówi o dwóch przepisach Prawa Mojżeszowego. Św. Łukasz, który był Grekiem i zwyczaje żydowskie były dla niego nie zawsze jasne, pomieszał te dwa prawa, co do dziś wielu (również kaznodziejom) przysparza nieco kłopotu.

Pierwsze prawo dotyczyło oczyszczenia kobiety po porodzie. Mówi o tym dokładnie Księga Kapłańska w rozdziale 12. Czterdzieści dni po narodzinach dziecka (czyli właśnie 2 lutego – licząc od 25 grudnia) Maryja miała złożyć za siebie ofiarę oczyszczenia czyli baranka lub ofiarę ubogich – dwie synogarlice albo dwa młode gołębie (zob. Kpł 12,8). Z tego zwyczaju wynika charakter maryjny rozważanego święta.

Drugie prawo, które wplótł św. Łukasz, to prawo dotyczące wykupu pierworodnych. To prawo z kolei opisuje Księga Wyjścia (zob. Wj 13,2; 13,12; 13,15) oraz dopełnia Księga Liczb (zob. Lb 18,15-16). Łukasz nie wspomina, że Józef z Maryją złożyli ofiarę wykupu, która wynosiła 5 syklów srebra po 20 ger czyli ok. 60 gram srebra. Poza tym to prawo wykupu powinno być dopełnione już 10 dni wcześniej – tj. 30 dni po narodzinach dziecka. Nie dokonanie wykupu pierworodnego syna oznaczało oddanie go na wyłączną własność Bogu. Wydaje się, że zarówno Maryja jak i Józef mieli pełną świadomość, że Dziecię Jezus nie może do nich w pełni należeć, zatem nie “wykupili” Go pozostawiając los Dziecka w rękach Boga. Idąc dalej za tą myślą – ofiara oczyszczenia, jaką Maryja złożyła, była dopiero pierwszą okazją, by cała Święta Rodzina pojawiła się w świątyni, zatem był to również dzień symbolicznego przedstawienia i ofiarowania Stwórcy nowonarodzonego Dzieciątka.

Dalszy tekst św. Łukasza mówi o spotkaniu ze starcem Symeonem. Wymowna jest jego modlitwa: “Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzaly Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela.” (Łk 2,29-31)

Spróbujmy zebrać wszystkie symbole. Jezus – Światłość świata – wnoszony jest do świątyni na rękach Maryi, która ma złożyć ofiarę oczyszczenia, a przed wejściem z rąk Maryi przyjmuje Jezusa starzec Symeon, przygotowujący się na śmierć. Wyjaśnienie: Maryja jest symbolem Kościoła, w którym rodzi się Chrystus, ale który wciąż potrzebuje oczyszczenia. Jezus symbolizowany jest przez świecę – gromnicę wnoszoną przez wiernych do kościoła – On jest światłością świata, On broni przed najbardziej przebiegłymi i niespodziewanymi (“jak grom z jasnego nieba”) atakami złego ducha, On jest nadzieją umierających (w znaku gromnicy wkładanej konającym Jezus towarzyszy człowiekowi w przejściu z tego świata do domu Ojca).

Dużo symboliki, ale taki jest świat Wschodu. Z tej symboliki święta wynikają również istotne zadania dla nas – ludzi wierzących. Być do dyspozycji Pana Boga, jak niewykupiony Syn pierworodny, troszczyć się o czystość serca, jak Maryja, nieść innym Jezusa, jak Maryja z Józefem.

ks. Tadeusz Kwitowski,
www.mateusz.pl - Pytania o wiarę

Pořad bohoslužeb v únoru

1. Neděle 3.2.2002 – 4. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
2. Neděle 10.2.2002 – 5. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky.
3. Středa 13.2.2002 – Popeleční středa, den přísného půstu od masa a újmy.
4. Neděle 17.2.2002 – 1. neděle postní, 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
5. Pátek 22.2.2002 – svátek Stolce sv. Petra.
6. Neděle 24.2.2002 – 2. neděle postní, 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky.
7. Pátek 1.3.2002 – první pátek v měsíci.
8. Neděle 3.3.2002 – 3. neděle postní, 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
9. Po celou postní dobu se koná každý pátek a neděli před večerní mší svatou pobožnost Křížové cesty v tom jazyce, v jakém je sloužena nedělní večerní mše svatá. V neděli pak po Křížové cestě je svátostné požehnání.
10. Každou neděli(mimo postní dobu) půl hodiny před večerní mší svatou je adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní a svátostné požehnání. Poslední neděli v měsíci - Mariánské večeradlo.
11. V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí, středu - ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu - ranní polsky, večerní česky. V pátek – podle Křížové cesty.
12. Každý čtvrtek po večerní mši svaté a první pátek po ranní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní.
13. Každý pátek po ranní i večerní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní s modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství. První pátek v měsíci - litanie a zasvěcení Božskému Srdci Ježíšovu.
14. Mše svatá v Domově důchodců na Sosně je každý pátek v 15.30. Mše svatá v Nemocnici Sosna je každou sobotu v 15.30 hodin. Půl hodiny před začátkem mše svaté je možno přistoupit ke svátosti smíření.

Redakce neručí za jazykový sled jednotlivých mší svatých. Sledujte vývěsku v kostele!

Nedělní a sváteční liturgie v únoru

4. neděle v mezidobí (3.2.)

1. čtení: Sof 2,3;3,12-13; 2. čtení: 1 Kor 1,26-31; Evangelium: Mt 5,1-12a
Žalm: odp. Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je království nebeské.
ref.: Ubodzy duchem mają wstęp do nieba.

5. neděle v mezidobí (10.2.)

1. čtení: Iz 58,7-10; 2. čtení: 1 Kor 2,1-5; Evangelium: Mt 5,13-16
Žalm: odp. Spravedlivý září v temnotách jako světlo.
ref. Wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych.

1. neděle postní (17.2.)

1. čtení: Gn 2,7-9;3,1-7; 2. čtení: Řím 5,12-19; Evangelium: Mt 4,1-11
Žalm: odp. Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.
ref. Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni.

2. neděle postní (24.2.)

1. čtení: Gn 12,1-4a; 2. čtení: 2 Tim 1,8b-10; Evangelium: Mt 17,1-9
Žalm: odp. Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství, jak doufáme v tebe.
ref. Mamy nadzieję w miłosierdziu Pana.

3. neděle postní (3.3.)

1. čtení: Ex 17,3-7; 2. čtení: Řím 5,1-2.5-8; Evangelium: Jan 4,5-42
Žalm: odp. Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!
ref. Kiedy Bóg mówi, nie gardź Jego słowem.

Úmysly apoštolátu modlitby - únor 2002

1. Ať katolické nemocnice vynikají jako přední hlídky v boji proti nemoci a jako výsadní místa pro hlásání evangelia života a úcty k lidské osobě.
2. Ať křesťanské komunity v Kambodži a Laosu stále více usilují a více kněžských a řeholních povolání.
3. Za laiky v církvi, aby na sebe dokázali brát spoluzodpovědnost v různých oblastech života farnosti.

Nové knihy v Domečku

- Kamínky 3. díl. Další svědectví křesťanů pronásledovaných v době komunistické totality i otřesné zážitky z ruských koncentračních táborů. Cena 100,- Kč.
- Josef Beránek "Hovory s Petrem Kolářem". Životopisný rozhovor s Petrem Kolářem SJ, se dotýká jeho studia v Rakousku, Německu, Francii a USA, jeho práce v pařížském centru českých exulantů, v Radiu Vatikán, na jezuitské koleji Centre Sevres v Paříži a v posledních deseti letech v Českém rozhlasu. Hlavním tématem je vztah církve ke společnosti a role křesťanů v dnešním světě. Cena 179,- Kč
- Adalbert Ludwig Balling "Bůh má rád veselé lidi". Autor je mariannahillský misionář v Zimbabwe. V knížce najdeme úsměvné příběhy z velké rodiny těchto misionářů. Jsou plné humoru, radosti, veselé mysli a žertů "za zdmi kláštera". Cena 70,- Kč

- Od stejného autora vyšla i další kniha "Léčivá síla modlitby". "Nikdo se nedočká trvalého uzdravení, nedokáže-li žít z hloubi své víry. Kniha je tedy hlavně výzvou k obrácení, neboť k uzdravení může přispět hlavně modlitba, díkuvzdání a služba druhým. Cena 70,- Kč
- Stejným tématem se zabývá kniha více autorů "Na nemocné budou vkládat ruce". "Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamena: ..na nemocné budou vkládat ruce a uzdraví je" (srov. Mk 16,18) Je toto zaslíbení a poslání platné i dnes a v dnešní církvi, žijící uprostřed špičkové medicíny? Jakým způsobem lze toto poslání prakticky uskutečňovat a jakou roli zde mají zaujmout kněží a jakou laici? Na tyto otázky se pokoušejí odpovědět autoři jednotlivých příspěvků. Kniha je doplněna konkrétními modlitbami a litaniami. Cena 55,- Kč
- John F.Kippley "Manželství je natrvalo" aneb základy křesťanského manželství. Kniha by měla být průvodcem snoubencům připravujícím se na svátost manželství. Autor vede budoucí manžele k tomu, aby se zabývali rozhodujícími otázkami, které se týkají společného života, a tak předešli chybám, které by ohrozily jejich štěstí. Kniha pomůže snoubencům plánovat důstojnou svatbu, poradí s domácím rozpočtem a zvláště užitečná může být těm, pro které je manželství opravdovou svátostí a chtějí ho žít ve světle křesťanského následování. Cena 89,- Kč
- Daniel Ange "Tvé tělo je stvořeno pro život" V dnešní konzumní době velice užitečná a potřebná kniha pro mladé lidi, kteří neví co si počít se svou sexualitou. Pomůže chlapcům a dívkám porozumět biologickým rytmům, kterými nás Stvořitel vybavil. Muže vůlí, aby se ovládal a přizpůsoboval přitažlivému půvabu ženskému cyklu. Ženy něhou a laskavostí pomáhající vítězit i nad těmi, kteří jsou přesvědčeni o své nepřemožitelnosti. Učí nás vážit si lidského těla a jeho podivuhodných funkcí. Cena 149,- Kč